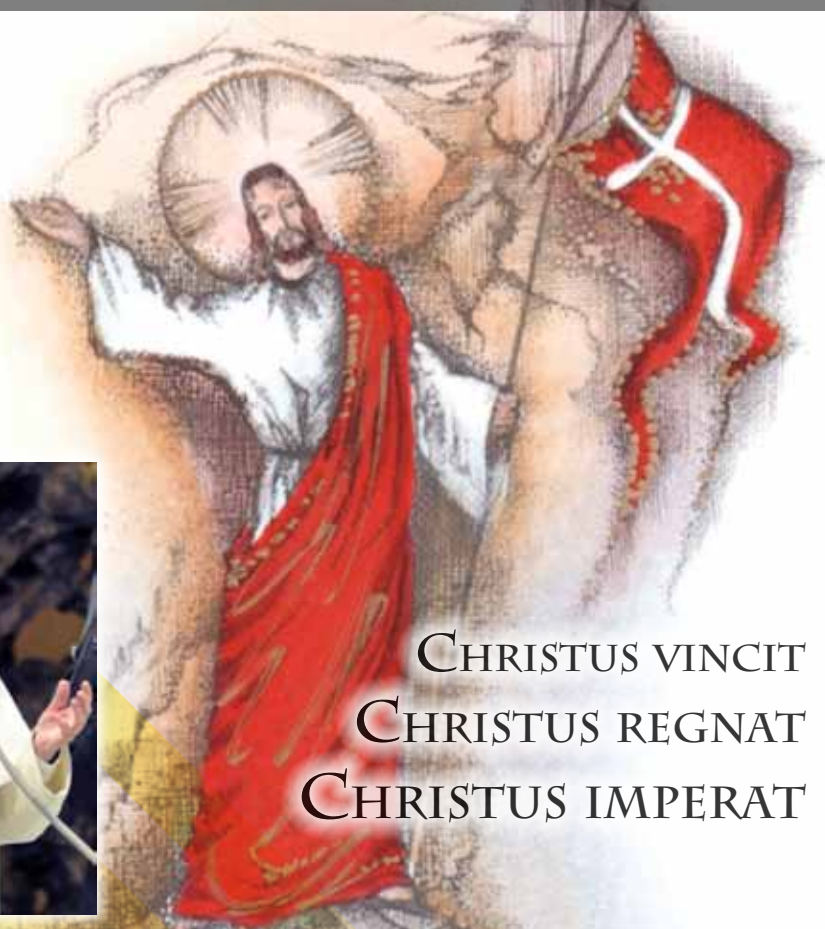

ESTOTE BENEDICTI

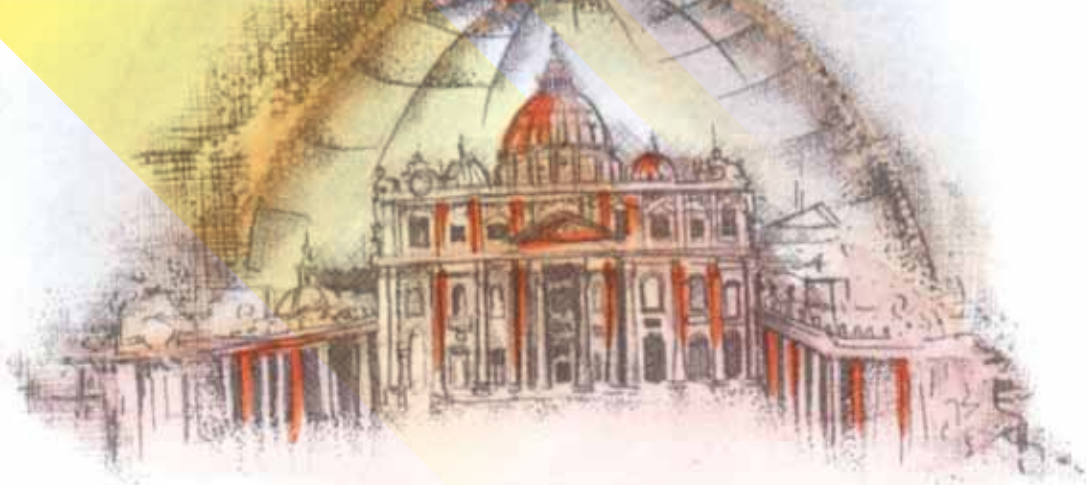
občasník

8. číslo

31. marca 2013

CHRISTUS VINCIT
CHRISTUS REGNAT
CHRISTUS IMPERAT

Prajeme Vám,
aby ste
s Kristom žili,
s Kristom v prechode cez smrť umierali,
s Kristom do Božej slávy v živote bez konca vstali.
K tomu Vám vyprosujeme milosti
prameniace z obety Krista na križi.

mnísi benediktíni

Úvodník

Spln Mesiaca po jarnom dni rovnodennosti prišiel veľmi rýchlo. Z toho dôvodu je Veľká noc v tomto roku veľmi skoro. Vianoce a Veľká noc sa tak priblížili skoro na minimálnu časovú blízkosť. Ani krátky časový úsek však nezabránil udalostiam, ktoré smelo možno nazvať „prelomovými“. Najprv **odstúpenie** Svätého Otca Benedikta XVI. a potom **zvolenie** nového pápeža **Františka**.

Prvýkrát v histórii bolo v kláštore vysluhovanie prvého stupňa sviatosti posvätného rádu, ktorým je **diakonát**.

Pre milovníka umenia je veľkým zážitkom pozerat' sa na dielo maliara **Ladislava Záborského**. Nemenej zaujímavé je i jeho rozprávanie, o čom sa môžete presvedčiť.

Čoraz častejšie dostávame od vás listy, emaily i kresby. Pútavosťou oslovia a zaujmú, lebo ich píšú ľudia žijúci vo všednosti a predsa výnimoční, i keď sú vo svete skrytí – nenápadní. Nedovoliť mi, aby som neurobil upútavku aspoň dvom. Z listu s názvom „**Umelecké dielo**“ cítiť radosť a obdiv z jednoduchých skutočností. Pre zmenu email s názvom „**Strach mamy**“ nám zachytáva obavy až úzkosti v srdci matky. Verím, že si však prečítate aj ostatné a do „pohybu“ sa dali i naši obláti so svojimi duchovnými reflexiami.

Prvýkrát sa v občasníku stretnete s **Biblickým okienkom**, v ktorom nájdete ponuku ako sa stať šťastným — blahoslaveným.

Hoci sa zima nechce ešte vzdat', predsa už cítiť za dverami jar, ktorá prináša so sebou rozvinutie života – činnosti a teda i výzvu. Preto sme do stredu dali rozpravku **Slímák a ružový ker**. Je len na škodu, že sme rozprávky vymenili za hry na počítači a srdce tak zostáva neoslovené a nerozvíja sa...

Za mnohé prejavy povzbudení a podpory, ako i modlitby, milodary a stálu pomoc vám veľmi ďakujeme. Prajeme vám život zakvitnutý mnohými ružami, ktoré nech sú svedectvom, že ste v stálom spojení s kmeňom, ktorým je Kristus. Buďte so Vzkrieseným Kristom, lebo **on je Život a v ňom je svetlo, radosť a nádej**.

Redakcia

Znamená

Za každým nasledujúcim slovom je silný a veľavravný príbeh:

Odstúpenie...

Odvolanie...

Očakávanie...

Odchádzanie...

(zomrel mi otec)

List, ktorý sme včera dostali, stáva sa „predlohou“ pre tieto riadky. Veriaci z oravskej dedinky Rabča píše: „...beriem do úvaby búрку v sebe i na mori Cirkvi. Tichá a stojatá voda je mŕtva a zapáchajúca, tieto vlny sú však veľmi vysoké a ostré. Môžu zanechať stopy.“

Pre všetkých nás, ktorí sme v Cirkvi, je najsprávnejšie, ak ku každej udalosti „**pristupujeme**“ po **trojjedinej ceste, ktorú tvorí viera, nádej a láska**. Ony nám pomáhajú preniknúť „za“ či „ponad“ fakty.

Svet má na všetko prognózy, predpovede, ponúka scenáre a že vraj „**zaručene hodnoverné**“. Koľko ich len v posledných týždňoch s udalosťami v Cirkvi ponúkol...

Všetci si môžeme znovu (a po koľký raz!!!) uvedomiť Pánove slová: „*moje myšlienky nie sú vaše myšlienky a vaše cesty nie sú moje cesty. Ako sú nebesá vyvýšené nad zem, tak sú moje cesty vysoko od vašich ciest a moje myšlienky od vašich myšlienok*“. (Iz 55, 8n)

Autor spomínaného listu poznamenáva „*Môžu zanechať stopy*“ a len potvrdím „*majú zanechať stopy*“. Na aké stopy myslí? Aký postoj zaujem? Pomôžem si slovami, ktoré povedal generálny vikár banskobystrickej diecézy Mons. Marián Bublinec: „*Hoci má Cirkev zvráskavenú*

tvár, je to stále moja matka“ (Z homílie pri pochovávaní kňaza vdp. V. Duchoňa). **Akýkoľvek prejav každého jedného z nás skrášľuje tvár Cirkvi alebo jej robí vrásky.**

Každá udalosť nesie v sebe aj posolstvo – znamenie. Posolstvo, ktoré môže byť buď iba osobné, alebo

môže mať význam pre celú univerzálnu Cirkev. Najčerstvejším znamením pre všetkých je aj prvý krok nového Svätého Otca, Františka: **sklonenie – modlitba Otče náš – prosba o požehnanie**. To nepotrebuje žiadne vysvetľovanie, ale len dôsledné nasledovanie! Takéto pokorné zmýšľanie, je stále mnohým blízke, ako to vyjadruje veriaci v závere už citovaného listu: „*V tomto Roku viery a svätých Cyrila a Metoda prosme v modlitbách a s pokorou o utíšenie každej búrky*“. Modlitba a pokora sú veľmi silné nástroje, aby sme vedeli nielen rôzne znamená prijať, ale im aj rozumieť.

Ak som v úvode naznačil úmrtie svojho otca, je to znamenie osobné a predsa pre každého. Aj **ku skutočnosti smrti máme prichádzať po trojjedinej ceste**: vierou sa k smrti blížíme, s nádejou vidíme až tam za ňu, kde nás láska ako najväčšia môže spojiť.

Veľkonočné sviatky sú najsilnejším znamením, ktoré Boh dal človeku! Máme možnosť znamenie

utrpenia +

ukrižovania +

zmŕtvychvstania

nanovo prežiť a sláviť.

Písané 13. 3. 2013.

o.františek OSB

Diakonská vysviacka

Najvýznamnejšou udalosťou uplynulých dní v našom kláštore bola **prvá návšteva** nového banskobystrického diecézneho biskupa, Mons. Mariána Chovanca, počas ktorej otec biskup udelil **diakonské svätenie** nášmu spolubratovi Michalovi Márii Kukučovi OSB. Táto významná slávnosť sa odohrala v sobotu 2. marca 2013 a zúčastnilo sa jej veľké množstvo hostí, zvlášť z rodiny brata Michala Márie a z jeho rodnej farnosti Sedembolestnej Panny Márie v Bratislavskej Petržalke. Svojou prítomnosťou nás poctili aj mnohí ďalší kňazi, diakoni a veriaci. Nechýbali ani mnísi z nášho zakladateľského opátstva v Tynci (Poľsko).

Ako hovorí Katechizmus katolíckej Cirkvi, „tí, čo prijímajú sviatosť posvätného stavu, sú *vysvätení*, aby v Kristovom mene živili Cirkev Božím slovom a Božou milosťou.“ (KKC 1535). Táto sviatosť sa skladá z troch samostatných stupňov, pričom posvätný **diakonát je jej prvým stupňom**. Podľa prastareho vyjadrenia *Konstitúcií Egyptskej Cirkvi*

sa na diakona vkladajú ruky „nie na kňazstvo, ale na službu.“

Úlohou diakona je služba Bohu a Cirkvi, prostredníctvom *liturgickej služby, blásania* Božieho slova, a *služby kresťanskej lásky*. Diakon prednáša Evanjelium a spoločné modlitby veriacich pri liturgických

sláveniach, môže mu byť zverená homília, asistuje kňazovi, alebo biskupovi pri eucharistickej bohoslužbe, je riadnym rozdávatelom svätého prijímania, vysluhovateľom sviatosti krstu, môže asistovať pri uzatváraní manželstva a predsedáť pri pohrebných obradoch.

Podstatným obradom diakonskej vysviacky je vkladanie rúk na hlavu svätenca a konsekrčná modlitba, ktorou biskup vyprosuje od Boha vyliatie Ducha Svätého a jeho darov primeraných službe, na ktorú je kandidát svätený (porov. KKC 1573).

Vzorom pre diakonskú službu je postava sv. Štefana, diakona a prvomučeníka. Svätý Lukáš predstavuje v Skutkoch apoštolov tohto svätca ako odvážneho hlásateľa Ježiša Krista, plného milosti a sily. Tento diakon je však nielen príkladom vyznavača až po vyliatie krvi, ale aj príkladom

v našom kláštore

modlitby. V čase svojho umučenia sa svätý diakon modlil za svojich mučiteľov, podobne, ako Pán Ježiš na svätom Kríži, podľa výpovede toho istého evanjelistu.

Súčasťou diakonskej služby je aj záväzok každodenne sa modliť Liturgiu hodín, úradnú modlitbu Katolíckej cirkvi.

Táto modlitba je aj každodennou súčasťou mníšskeho života a tak je diakonát pre nášho brata nielen novou výzvou a službou, ale aj pozvaním k užšiemu nasledovaniu Krista a väčšej horlivosti v mníšskom živote, ako o tom píše svätý Benedikt vo svojej Regule.

Touto cestou chceme srdečne poďakovať všetkým, ktorí sa podpísali pod prípravu slávnosti, prispeli svojím hudobným talentom, či kuchárskym umením a ochotnou obsluhou pri spoločnom obede. Zároveň vás, naši čitatelia, prosíme o modlitby za ďalšie mníšske a kňazské povolania.

Z homílie otca biskupa

Niektó z vás by mohol povedať: „Ale však takéto práce by mohol robiť aj niekto, kto nie je diakon.“ Áno, niektoré z týchto služieb môže robiť aj človek, ktorý vysvätený nie je. Aký je potom teda rozdiel? Rozdiel je v tom, že ten, kto má túto vysviacku, má od Boha prisľúbenú pomoc. [...] Navonok nemusí byť nič vidieť. Ale keď diakon káže, to znamená, že Boh účinkuje cez neho. [...]

Je pravdou, že súčasný svet nerád počúva o vernosti. Lebo vernosť je spojená so stálosťou, čiže s Bobom. A ten, kto neuznáva Boha ako stálu, večnú hodnotu, ako večnú pravdu, ako večné dobro, ten sa potom ľahko vykrúti aj z vernosti. Hoci vieme, že svet vernosť potrebuje a dokonca si ju vie vo svetlých chvíľkach aj vážiť. [...] Prosme za seba, aby sme zostali verní v Kristovej službe, ku ktorej sme všetci v krste povolaní a aby sme aj my, čo sme zvlášť povolaní k apoštolskej službe vytrvali.

*Oznamujem Vám veľkú radosť: **máme pápeža!** Najdostojnejšieho pána Jorgeho Mária **kardinála Bergoglio**, ktorý si zvolil meno **František**.*

Prvé slová, ktoré povedal Svätý Otec František po tom, ako vystúpil na balkón Baziliky sv. Petra vo Vatikáne pred zaplnené Svätopeterské námestie:

„Bratia a sestry, dobrý večer.

Viete, že **úlohou konkláve** bolo dať Rímu biskupa. Zdá sa, že moji bratia kardináli ho išli vziať takmer na koniec sveta. Ale sme tu a ďakujem za prijatie komunite rímskej diecézy. Prvé zo všetkého sa chcem modliť za nášho emeritného biskupa Benedikta XVI. Modlime sa spoločne za neho, aby ho Pán požehnal a Panna Mária ochraňovala.“

(Spoločná modlitba prítomných.)

„A teraz začíname túto púť, biskup a ľud. Púť rímskej Cirkvi, ktorá je tou, ktorá predsedá v láske všetkým cirkvám. Púť v bratskej láske, vzájomnej dôvere. Vždy sa modlime za seba, jeden za druhého. Modlime sa za celý svet, aby zavládlo medzi nami bratstvo. Želám, aby táto púť Cirkvi, ktorú dnes začíname, a na ktorej mi pomôže môj tu prítomný vikár, bude plodnou pre evangelizáciu tohto nádherného mesta. Teraz

Habemus papam!

chcem udeliť požehnanie, ale predtým vás chcem požiadať o jednu láskavosť. Skôr ako biskup požehná ľud, prosím vás, aby ste prosili nášho Pána, aby požehnal mňa. Modlitba ľudu, ktorý žiada požehnanie pre svojho biskupa. V tichosti sa modlite za mňa.

„Teraz požehnám vám a celému svetu, všetkým mužom a ženám dobrej vôle.“

(Požehnanie)

„Bratia a sestry. Teraz vás už opustím. Ďakujem vám za prijatie. Modlite sa za mňa a do skorého videnia. Uvidíme sa veľmi skoro. Zajtra sa chcem ísť pomodliť k Panne Márii, aby ochraňovala Rím. Dobrú noc a dobre si odpočinite.“

(TK KBS)

Profil posla

Kristus očakáva, že každý jeden, čo uveril, **bude ohlasovať** zvest' Zmŕtvychvstania. Kto uveril tejto správe, **nemôže nebyť jej poslom!** My sme uverili?! Stali sme sa teda poslami?! Aký je profil posla:

V hlave má: Vieru celého ľudu.

V očiach: Schopnosť vidieť Boha v živote.

V ušiach: Počúvať obľaduplne a pozorne.

Na ústach: Úsmev radosti a nádeje.

Na pleciach: Vytrvalosť o Kráľovstvo.

V rukách: Solidárnu pohotovosť.

V nohách: Smer cesty a schopnosť odísť.

V srdci: Kristov pokoj.

Vo vnútri: Život.

Charakteristika má pôvod v Brazílii, kde sa konajú v lete **Svetové dni mládeže**. Takéto správanie má mať však každý posol Evanjelia **kdekoľvek na svete a v každom dni**.

Svätý Kríž

Smrť na kríži je starobylý spôsob popravy človeka. Bol **nástrojom i potupnej smrti Ježiša**, Božieho Syna, ktorou uskutočnil vykúpenie človeka. Stal sa nástrojom prechodu k novému životu.

Kríž je najvýznamnejším symbolom kresťanského náboženstva. Pre kresťana je znakom Kristovho diela spásy a vykúpenia, znamením Božieho vŕtazstva.

Vo svojej najjednoduchšej podobe, (jedno dlhšie zvislé a jedno priečne kratšie rameno) je kríž **symbolom nového vzťahu človeka k Bohu** (zvislé rameno) a **nového vzťahu človeka k človeku**, (priečne rameno) ale tiež i **neoddeliteľnosti** týchto vzťahov. Neoddeliteľné tak, ako je to i v hlavnom prikázaní: „Milovať budeš Pána, svojho Boha, z celého srdca, z celej duše, zo všetkých svojich síl a celej svojej mysle a svojho blížneho ako seba samého!“ (Lk 10,27).

Kristus preto **zostúpil na zem**, aby **človeka pozdvihol do neba**: „A ja, až budem vyzdvihnutý od zeme, všetkých priťahnem k sebe“ (Jn 12,32). Kristus preto **rozpäl ruky**, aby nás otvoril jedného voči druhému: „Dal som príklad, aby ste aj vy robili, ako som ja urobil vám“ (Jn 13,15).

Ukrižovaný Kristus **neodolateľne tiahne k sebe**, do náručia svojej lásky, všetkých čo majú úprimné srdce. **Svätý Kríž si preto zaslúži najväčšiu úctu!** Máme ju prejavovať pri každom použití či stretnutí s týmto znakom. Najčastejšie a najstaršie znamenie kríža

je **prežehnanie**. Prežehnanie je tak staré, ako kresťanstvo.

Rímskokatolíci sa žehnajú všetkým prstami na ruke **na pamiatku piatich Kristových rán**. Kresťania východného obradu zas spájajú palec, ukazovák a prostredník pravej ruky na znamenie viery v Trojjediného Boha. Prstenník a malíček pritisnú k dlani ako vyznanie,

že Kristus je pravý Boh a pravý človek. Postupné dotýkanie sa čela, hrude a obidvoch pliec vytvorí na človeku znamenie kríža.

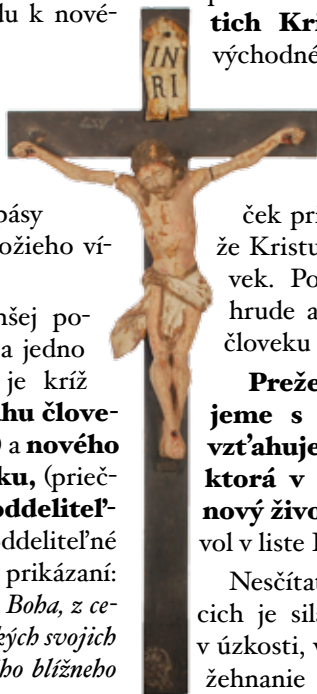
Prežehnaním sa stotožňujeme s ukrižovaným Kristom, vzťahujeme na seba moc kríža, ktorá v nás ničí hriech a tvorí nový život, ako o tom píše svätý Pavol v liste Kolosanom (Kol 3,1n).

Nesčítateľnou skúsenosťou veriacich je sila prežehnania v pokušení, v úzkosti, v okamihoch strachu... Prežehnanie je **„posunkovou rečou“** ktorou vyjadrujeme vieru a pravdu, že Kristus, ktorý večne prebýva u Otca, zostúpil z neba na zem, prijal telo z Márie Panny a tak nás zachránil.

Vyslovením mena Najsvätejšej Trojice pri prežehnaní odovzdávame:

**svoj rozum Otcovej múdrosti,
svoje srdce Kristovej láske,
svoje sily moci Duchu Svätého.**

Kristovým krížom sme očistení a posväcovaní, aby sme sa mohli očistení priblížiť k Bohu. Kríž je bránou do neba. **Kríž je znakom spásy, majme to vždy na pamäti.** Všetky okamihy so znakmi a symbolmi kríža preto konajme a prežívajme v pravej úcte.

Od majstra Ladislava Záborského

Uvedomujem si **ne-možnosť** „vtesnať“ akademického maliara Ladislava Záborského (* 1921) na dvojs stránku nášho občasnika. Neodradilo ma to však, a tak vám ponúkam aspoň závan **podmaňujúcej vône**, ktorá sa šíri z jeho tvorby. Patrí medzi nestorov náboženského a sakrálneho umenia na Slovensku. Pre svoje náboženské presvedčenie bol odsúdený na sedem rokov. Z väzenia pochádza jeho zbierka pod názvom **Básne z väzenia**.

výtvarne. Svoju boboslužbu vyjadruje obrazmi. Dielami sa modlí. Umením oblasuje Evanjelium. Jeho obrazy vyjadrujú katolícke KRÉDO.“

Ktoré námety z Biblie ste rád maľovali?

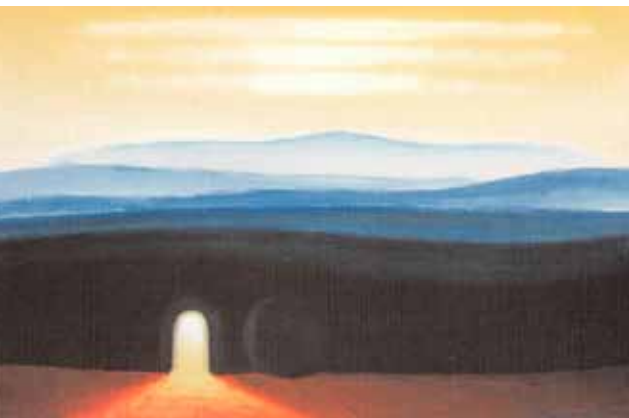
Rád som maľoval obrazy s Najsvätejšou Trojicou, o ktorej veľa kontemplujem. Keď prichádzajú ku mne ľudia, rozprávam im o Bohu a nebi, aby sa nebáli smrti, lebo to bude úžasný vstup do večného života, kde budeme bez konca žasnúť nad nekonečným Bohom. Aj vesmír sa pomínie a my budeme žiť večne.

Slávime Rok viery. Čo to pre vás znamená?

Roky viery slávim už veľmi veľa rokov. Pre vieru som bol vo väzení (1953 – 1957). Počas piatich mesiacov na samotke som skoro stále prežíval prítomnosť Boha – hlavne Ducha Svätého, ktorý mi nadiktoval 30 básní. Svetoslav Veigl ich čítal a stále v nich objavoval krásu – napriek jednoduchosti. Ja si niektoré opakujem ako modlitbu.

Ako navrhujete stvárnenie oltárnu stenu v našom kláštore?

Navrhujem reprodukciu obrazu Premene-
nia Pána a jeho umiestnenie na

Umelcova intenzívne prežívaná viera preniká do každého jeho t'ahu štetcom. Záborského obrazy udivujú jednoduchosťou, ktorá je viditeľná tak v naratívnych ako i v abstraktných obrazoch. Fenómén, ktorý je pre tohto umelca charakteristický je **svetlo**. Ním vyjadruje transcendentálnosť a tajomstvo. Farba je nositeľom obsahu. Každodenná **meditácia a modlitba** sú najčastejším prameňom inšpirácie jeho tvorby.

Profesor L. Hanus to vyjadril slovami: „Maliar svoje náboženstvo prežíva

RÁNO (PRVÉHO) VEĽKÉHO PIATKU

*Ježiš stojí vo väzení
kým slnko piatku vstane.
Jeho srdce od večnosti
čaká tieto chvíle.
Požehnané prvé lúče
Ježiš vrelo víta.
Po stvorení
vo väzení
prvý krát nám svitá.*

čelnej stene vášho kostola. Mala by byť celá azúrovo nebesky modrá – aby ste sa cítili už ako v nebi. V strede čo najväčší kruh žiarivého Svetla, v ktorom by boli tri premenené postavy v nadživotnej veľkosti. Apoštoli by tam neboli, ale veriaci v kostole by sa dívali na Premenenie. Dajte to namaľovať. Je to jednoduché a posvätné!

Maľujete aj teraz?

Už som starý a slabý. Mám 92 rokov. Teraz už maľujem zriedka, stále sa pripravujem na odchod do večnosti: meditujem a teším sa veľmi na večnosť a modlím sa (Kristus hovorí, že sa treba stále modliť) za spásu ľudí, ktorí nema-

Srdce

*Moje srdce bolo divé,
mnohých vecí veľmi chvilivé.*

*Víchbor vial v ňom krížom – krážom,
plameň lásky zbášal prachom.*

*Mnohým veciam sa dávalo,
a tie hlavné zanedbalo.*

*Vencom z trnia objal si ho,
musím v ňom stáť celkom ticho.*

*Za čímkoľvek keď sa pohne,
od tej strany trň ho bodne.*

*A tak myslím len na Teba,
srdcom bore, len do neba*

jú záujem o nebo a ani v peklo neveria. Je ich veľmi veľa, tak často opakujem strelné modlitby za nich, aby sa dostali do neba. Teraz mám veľmi neistú chôdzu, mohol by som ľahko padnúť, tak už do kostola nechodím. Dcéra Maruška mi prináša Eucharistiu každý deň. Prosím spomeňte si na mňa pri sv. omši a pri breviári, aby som dostal veľmi krátky očistec, lebo nesmierne túžim po nebi.

Čo odkážete čitateľom nášho občasnika?

*čitateľom vášho občasnika odkazujem, že Boh je nad všetky radosti a môžeme sa už teraz veľmi tešiť na Jeho a potom večne byť v Jeho blízkosti.
L. Záborský*

Ďakujeme vám za rozhovor, prianie a nadovšetko za to, že **zvest' Evanjelia**, o ktorej sa nedá nehovoriť i prostredníctvom vás „**hovorí**“ v mnohých kostoloch, kaplnkách, ilustráciách v knihách ale nadovšetko v srdciach ľudí, ktorí čítajú vaše obrazy očami viery a čistým srdcom. **Bohu buď za Vás chvála!**

*Autorom obrazov i básní na tejto dvojstránke je akad. maliar Ladislav Záborský.
Foto L. Záborského Milan Kosec.*

SLIMÁK A RUŽOVÝ KER

Rozprávka Hansa Christiana Andersena

Kríky liesky tvorili plot okolo záhrady. Za ním sa tiahlo pole i lúka s kravami a ovcami. Uprostred záhrady kvitol ružový ker, pod ktorým sedel slimák. V tom slimákovi bolo niečo neobyčajné, totiž on sám.

„Počkajte, len nech príde môj čas!“ vrel. „Vykonám čosi viacej, ako by som len zakvitol ružami ako ker, rodil lieskovce ako lieska a dával mlieko ako kravy a ovce.“

„Nesmierne veľa očakávam od vás,“ odpovedal ružový ker. „Dovoľte mi otázku, kedy to bude?“

„Ja si dožičím času,“ povedal slimák. „Vy máte veľmi naponáhlo! To nedáva radosťné vzrušenie z očakávania.“

O rok ležal slimák približne na tom istom mieste. Ležal v slnečných lúčoch, pod ružovým krom, z ktorého vyrážali púpätá a rozvíjali sa ruže, vždy nové a svieže. Slimák vyliezol z domčeka, vytrčal tykadlá a zasa ich sťahoval.

„Všetko vyzerá tak ako vlani. Nič nepokročilo: ružový ker má stále iba ruže, ďalej sa nedostal!“

Minulo leto a prišla jeseň, ružový ker sa sklonil k zemi, slimák zaliezol do zeme.

Znovu začal nový rok a zasa sa ukázali ruže, a slimák tiež vyliezol. „Teraz je už z vás staré ohreblo,“ povedal slimák kru. „Mali by ste myslieť na odchod z tohto sveta. Dali ste mu všetko čo, ste mali. Či to voľačo znamená, neviem. Nemal som čas nad tým uvažovať. Je však jasné, že ste neurobili ani najmenej pre svoj duševný vývoj, inak by ste to ďalej dotiahli. Vedeli by ste sa za to zodpovedať? Čoskoro z vás bude suchý prút! Rozumieme mi, čo vravím?“ „Ľakáte ma,“ zašepkal ružový ker. „Nad tým som nikdy nerozmýšľal.“

„Pravdaže, myšlienkami ste sa nikdy veľa nezaoberali! Či ste si vôbec niekedy odpovedali na otázku, prečo kvitnete a ako sa to deje? Prečo je to tak, a nie inak?“

„Nie!“ povedal ružový ker. „Kvitol som v radosi, lebo som inak nemohol. Slnko bolo teplé a vzduch svieži, pil som jasnú rosu a sýty dážď. Dýchal som. Žil som! Zo zeme do mňa vchádzala sila, aj zhora som dostával silu. Cítil som šťastie, vždy nové a nesmierne, preto som vždy musel kvitnúť. To bol môj život, nemohol som inak žiť!“

„Žili ste pohodlne,“ povedal slimák.

„Isteže! Dostal som všetko! Prisvedčil ružový ker.

„Ale vy ste dosiahli ešte viac. Ste jednou z myslia-
cich, hlbavých pováh, vysoko nadaný a ohúrite raz
svet.“

„To mi ani na um nepríde?“ zaprotestoval slimák.

„Svet sa ma netýka! Čo ma je do sveta? Vlastná osob-
nosť ma plno zaujíma“

„Ale nemali by sme všetci na svete dávať to najlepšie
iným? Splodiť všetko, čo môžeme?“ pýtal sa ružový ker.

„Nuž, ja som dával iba ruže – ale vy? Vy, ktorý ste dostali tak veľa, čo ste dali svetu?
Čo mu dáte?“

„Čo som mu dal? Čo mu dám? Kašlem na svet! Nestojí za nič! Svet sa ma netýka.
Dávajte ruže, viac nejete! Lieska nech dáva lieskovce! Kravy a ovce nech dá-
vajú mlieko! Všetci majú svojich obdivovateľov a ja mám sám seba! Vojdem do seba
a tam zostanem. Svet sa ma netýka.“ Potom slimák zaliezol do svojho domčeku
a zalezpil ho.

„Ach, aký žiaľ!“ povedal ružový ker. „Pri najlepšej vôli nemôžem vliezť do seba,
stále musím pučať a kvitnúť. Listy mi opadávajú a lietajú vo vetre! Ale predsa som
jednu zo svojich ruží videl v spevníku gazdinej, inú zase si mladé krásne dievča za-
stoklo za ňadrá. A jednu pobozkali detské ústa v spokojnej radosti. Tak mi to dobre
padlo, bola to naozajstná vďačnosť. To je moja spomienka na život.“

Ružový ker rozkvital v nevinnosti, a slimák hlivel vo svojom domčeku, svet sa ho
netýkal.

Roky sa míňali. Slimák sa obrátil v prach, i ružový ker sa obrátil v prach. A v prach
sa obrátila i ruža, uložená v spevníku.

V záhrade naďalej kvitli nové ružové kry a rástli nové slimáky, zaliezali do svojich
domčekov a kašľali na svet – svet sa ich netýkal.

Máme rozprávku čítať znovu? – Nezmenila by sa.

Pôst. Toto obdobie nám dáva opäť možnosť vstúpiť do hĺbok našej duše
k Bohu, aby sme takto odpovedali na mocný hlas Trojsvätého, ktorý nás volá slova-
mi aby sme „vstali už konečne povzbudení Písmom, ktoré hovorí: už nadišla hodina,
aby ste sa prebrali zo sna“. (RB, Prol. 8)

Takáto výzva musí pohnúť srdcom, ktoré „nedáva prednosť pred láskou Krista“
(RB 4, 21), aby sme tak po svätom Pôste došli k Veľkej Noci, počas ktorej máme
načerpať radosť, silu a nádej zo Zmŕtvychvstalého. Pomocou tejto radosti a sily
danej nám z Nebies sa môžeme snažiť svojou prácou a svojím životom „aby bol vo
všetkom oslávený Boh“ (RB 57, 9).

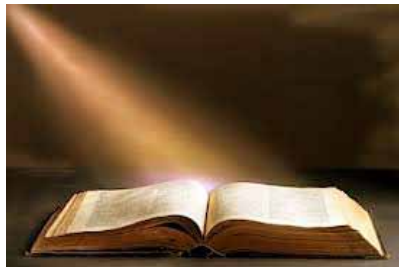

Ako byť šťastný

alebo o blahoslavenstvách i v žalmoch

V kresťanstve sa pod názvom *Blahoslavenstvá* chápe skupina ôsmich výrokov, ktorými Ježiš v Matúšovom evanjeliu uviedol svoju Horskú reč (Mt 5,3-10; v Lk 6, 20-22 sú len štyri). Názov blahoslavenstvo pochádza z prvého slova „blahoslavení“ (po grécky *makarioi*) týchto výrokov, ktorými Ježiš opakovane **motivoval svojich poslucháčov k šťastiu** podľa nových hodnôt: „*Blahoslavení chudobní v duchu, lebo ich je nebeské kráľovstvo. Blahoslavení plačúci... tichí... lační a smädní... milosrdní... blahoslavení čistého srdca... tí, čo šíria pokoj... prenasledovaní pre spravodlivosť...*“ Týmto všetkým Ježiš oznámil, že už v tomto ich rozporení môžu byť blahoslavení, šťastní, a to preto, si môžu byť istí, že raz budú za to odmenení.

Evanjeliové blahoslavenstvá majú svoje korene v biblickej tradícii. Grécke slovo *makarios* vyjadruje **stav plnej radosti i šťastia**. Podobných výrokov o šťastí je však v Novom zákone viacero. V Zjavení apoštola Jána je sedem blahoslavenstiev, z ktorých je dobre známe to, ktorým kňaz každodenne vyjadruje radosť z účasti na Pánovej večeri: „*Blahoslavení sú tí, čo sú pozvaní na hostinu Baránkovu*“ (Zjv 19, 9). Kniha Zjavenia má hneď v úvode výzvu, ktorá by mohla byť i dnes výzvou: „*Blahoslavený, kto číta, aj tí, čo počúvajú slová proroctva a zachovávajú, čo je v ňom napísané*“ (Zjv 1, 3).

Stojí určite za rozšírenie nášho obzoru vedieť, že blahoslavenstvá sú dobre známe už v **starozákonnej tradícii**. Hebrejské slovo *asre* sa vyskytuje viac ako 40x takmer výlučne v poetických žánroch a vyjadruje hojnosť radosti i šťastia. Viac ako polovicu z nich sa nachádza v **Knihe žalmov**. Dokonca prvý žalm, presnejšie jeho prvé slovo je blahoslavenstvo. Celý Žaltár je teda uvedený výrokem blahoslavenstva: „*Blažený muž, čo nekráča cestou bezbožných*“ (Ž 1, 1). Kniha žalmov svojou meditáciou pozýva k šťastiu. Nik z tých, čo sa začnú modliť Žaltár si nesmie zameniť cestu šťastia s cestou bezbožnosti a hriechu. Ale ak by aj človek zhešil, iné blahoslavenstvo mu pripomenie, že šťastie sa mu ešte nemusí stratit' z dohľadu:

„*Blažený, komu sa od-pustila neprávosť a je oslobodený od hriechu.*“

(Ž 32,1) Ale žalmista pripomína, že okrem odpustenia Pánom, sa šťastie viaže na ta-kého človeka, v „ *kto-*

rého myslí niet podvodu.“ (Ž 32, 2) Žaltár pripomína, že je blahoslavený — „*šťast-ný človek, čo sa utieka k Pánovi.*“ (Ž 34, 4). Ako posledné blahoslavenstvo uvedme výrok, ktorý hovorí o tom, že šťastie spočíva v neustálej dôvere v Pána, a nie v napodobňovaní namyslených plánov, či v dôvere v ľudské zloprajné záujmy: „*Blažený človek, čo v Pána skladá dôveru a nevšíma si pysných ani náchylných klamat*“ (Ž 40, 5).

Čítaním Žaltára možno objaviť mnohé iné rady, ako žiť šťastne medzi ľuďmi.

SSDr. Blažej Štrba, PhD.

Z vašich listov a kresieb

Umelecké dielo

Vďaka občasníku spoznávam postupne život vo Vašej mníšskej rodine. Nachádzam v ňom duchovné povzbudenie a určite aj hlbšiu motiváciu pre môj osobný život vo vzťahu k Bohu. V poslednom 7. čísle v článku „Ako na to“ vyvolali slová „**modlit' sa, pracovať, prosit' a ďakovať**“ vo mne milú spomienku na prácu u nás doma, o ktorej som sa rozhodla Vám napísať.

„V tvojom mene, Pane, Bože, pracovať dnes začíname. Nech nás v tejto našej práci Tvoja ruka žebnať ráči.“

Možno i takou prosbou doplníme našu rannú modlitbu, keď nás čaká náročný pracovný deň. A takých je na dedine v každom ročnom období, najmä v lete, viac než dost. Súčasťou každého leta na vidieku okrem iných poľnohospodárskych prác je aj **hrabanie a sušenie sena**. Čaro tejto zdanlivo jednoduchej činnosti je spojené s lákavou vôňou pokosenej trávy. Pre koscov i hrabačky asi neexistuje nič príjemnejšie ako cítiť a vnímať vôňu, ktorá teší a uspokojuje zároveň. Práve preto práca so senom patrí k tým mojím najobľúbenejším.

Vyčerpaná hrabaním na páliacom slnku pozorujem finále môjho manžela. Ukladanie nahrabaného sena na drevenú osternu ho úplne pohltilo. Pohrúžený do roboty najprv rukami zakladá vrstvy sena postupne dookola na holé pahýle stále vyššie a vyššie. Kam už ruky

nedočiahnu, pomáha si vidlami. Zakaždým vyhodí starostlivo naskladanú vrstvu sena, priklepne vidlami, zhrabe čo nedrží pevne a znovu vyhodí až k vrcholu. Hotovú kopy ešte nakoniec dôkladne ohrabe, aby ani prudký vietor či silný dážď z nej nič nestrhol.

S **úžasom sledujem** obrovskú stavbu obyčajnej dvaapolmetrovej kopy sena a len tak pre seba vydýchnem: „*Toto je ozaj umelecké dielo!*“

„To teda naozaj je umelecké Božie dielo,“ dodáva presvedčivo manžel.

Po chvíľke oddychu spokojný so svojím výtvorom začína so stavbou ďalšej obyčajnej kopy sena...

Mária G.
z okresu Stará Ľubovňa

Milí mníši benediktíni!

V úvode môjho listu dovoľte, aby som Vás čo najsrdečnejšie pozdravila a popriala veľa Božieho požehnania pri zveľadovaní Pánovho diela.

Touto cestou sa Vám chcem vrúčne poďakovať za všetky modlitby, pekné pozdravy a priania, ktoré od Vás dostávam. Sú pre mňa inšpiráciou, upevňujú moju vieru a sú každodennou modlitbou v mojom živote. Celá moja rodina sa teší z Vášho diela, ktoré zveľadujete na Božiu slávu. Túžime po stretnutí s Pánom v oáze ticha a pokoja vo Vašom kláštore. V modlitbách vyprosujeme pre Vás veľa milosti a pevne zdravie od nášho Pána.

S úctou Vaša horliteľka — učiteľka v dôchodku
Anna Ferjaková

Kresba: Petra Čierniková

Obnova dočasných sľubov

Na spomienku sv. Antona, pustovníka obnovovali dočasné sľuby naši dvaja najmladší spolubratia

Brat Ľudovít Mária

Pochádza z Handlovej, mesta s bohatou baníckou tradíciou. Má troch súrodencov (jedna sestra je tiež v reholi). Túžbu po intenzívnejšom duchovnom živote začal pociťovať ako 27 ročný. V roku 2010 vstúpil do benediktínskeho kláštora v Tynči.

Prečo si sa rozbodol obnoviť si sľuby?

Škola Pánovej služby, ako Benedikt nazýva život v kláštore, umožňuje mi **duchovne rásť**. Nadovšetko je to **osobné posväcovanie** cez pravidelné prijímanie sviatostí, ale tiež spoločnou

rána vystúpiť na povrch *ako noví ľudia naplní preniknutí Kristom*. Nech nám Nepoškvrnená Matka pomáha vynášať tieto poklady na povrch k úžitku nám i tých, ktorí žijú vedľa nás.

Brat Svorad Mária

Narodil sa pred viac ako štvrtstoročím v Košiciach. Presne v Jubilejnom roku sv. Metoda, vyhlásenom pri príležitosti tisícstého výročia jeho smrti.

Začiatkom roka 2010 opustil svoju rodinu (rodičov a troch súrodencov) a vstúpil do duchovnej rodiny – k benediktínom. Po vstupe prijal meno Svorad (lat. *Zoerardus*).

Prečo si obnovoval sľuby v kláštore?

V kláštore nachádzam čo je môjmu srdcu blízke:

- *Kontemplatívny život*, teda mám čas pre Boha, byť s ním, rásť v Ježišovej láske a načúvať Duchu Svätému.
- *Spoločensťvo*, lebo zle je samotnému a „kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som ja medzi nimi.“ (Mt 18, 20).

- Obnovovanie — metanoia v mojom živote, hlavne cez sviatosti Eucharistie a zmierenia.

Čo praješ čitateľom?

Nech spomenuté body vám pomôžu lepšie formovať vzt'ah k Bohu i blízkym. Nemyslím si, že tieto „punktá“ sú len pre zasvätené osoby v kláštore, pretože „zasvätenými osobami“ v Cirkvi sú všetci kresťania a teda aj ty, ktorý to čítaš!

i osobnou modlitbu. Páči sa mi, že náš mníšsky spôsob života veľa čerpá zo života prvých mníchov žijúcich v egyptskej púšti. **V kláštornom tichu viac vnímam blízkosť Boha.**

Čo odkážeš čitateľom?

Prajem všetkým, aby sa 40 dňové obdobie pôstneho úsilia stalo „*bohatým náleziskom*“ Pánových milostí, *ukrytých hlboko pod povrchom nášho starého človeka*, a aby sme mohli vo svite Veľkonočného

Dary starého človeka

Abatiša Beatrix Kolck OSB

(blaboslavenstvá “prázdných” rúk)

Blažení, ktorí majú odvahu už nič nerobiť.
Ukazujú nám inú rovinu vzájomných vzťahov.

Blažení, ktorí už nič neočakávajú a predsa sa dokážu usmievať.
Presvitá cez nich Božia dobrota.

Blažený, ktorý vie počúvať a nepridáva to isté.
Relativizuje naše skostnatené názory.

Blažený, ktorý sa nepohoršuje.
Udobruje naše rozčúlené srdce.

Blažený, kto sa oslobodí od horkosti samoty.
On dáva čas do Božích rúk.

Blažení, ktorých neunaví preukazovať dôveru.
Oni nám dávajú odvahu začať nanovo deň.

Blažení, ktorí už nemôžu pomáhať, ale plačú nad nami.
Ich slzy veľmi zavážia u Boha.

Blažení, ktorí prežívajú deň v pokoji a v tichu.
Vytvárajú nám zachraňujúce útočisko.

Blažení, ktorí už nemajú čo hovoriť a predsa neumlknu.
Ich slovo ohlasuje nádej a istotu.

Blažení, ktorí svoje ruky vyprázdnia a rozťahnu.
Učia nás nelipnúť na ničom.

Blažení, ktorí svoju biedu neberú vážne a len pre iných majú zrak.
Čo by to bol za život bez nich?

*Tieto slová, miesto vlastnej úvahy, vybrala Juliana, naša oblátka,
s nádejou, že povzbudia a potešia mnohých.*

Tak krátky čas od Vianoc do Veľkej noci, krátky ako život. A predsa jedno nekonečne veľké poslanstvo, Božské a ľudské zároveň. Očisťujúce poslanstvo lásky, múdrosti ale aj bolesti a utrpenia. Zomrel, aby sme my mohli žiť. Žije v nás. Ale je to naozaj tak, vnímame ho, cítime celým srdcom, celou svojou bytosťou? Počujeme jeho hlas?

Kam kráčaš dieťa? Za Tebou, Pane. Ale ja som predsa stále pri tebe, keby si sa na chvíľu zastavila, zistila by si to aj sama. Zastaviť sa, Pane, teraz, keď som už toľko prešla? Nie je to škoda, Pane? Si ešte stále pri mne? Ticho – nekonečne hlboké ticho ma objalo. Duša sa mi začína naplňovať pokojom. Dieťa dokráčalo, pred Bohom stojí žena. A prosí o milosť.

Oblátka Viera

Z vašich listov: Strach mamy

Chcela som ísť s ním. Veľmi. Chcela som nielen vidieť Rím, Vatikán a Sv. Otca, chcela som byť pri svojom synovi v cudzom svete. **Nesúhlasil.** „Má už predsa rť“.

Letenku si objednal ešte dávno pred tým, než Sv. Otec ohlásil odchod z pápežského stolca. Ešte sa nič nevedelo ani o národnej púti Slovákov do Ríma.

A predsa sa môj syn ocitol v Ríme, vo Vatikáne a v Castel Gandolfe akurát v tomto období, presne jeden deň pred národnou púťou Slovákov do Ríma. **Ako nejaký „predskokan“.** A tak sa čudujem týmto „náhodám“ a pýtam sa Pána, aký to malo všetko zmysel. Zo soboty 23.2.2013 na nedeľu 24.2.2013 som **prežila obrovský strach**, ktorý sa nedá nijakovsky opísať a tak sa o to ani nepokúšam. **Strach o svojho syna.** Vopred objednané ubytovanie v Ríme zlyhalo a v noci o 00:15 ma zobudila SMS od syna z Ríma s textom: „Skús nájsť niečo iné, to je hrozné“. Potom mi telefonicky oznámil, že je v nejakom odstavenom vlaku. Moje SMS s návrhmi riešení nedoručené. **A potom až do rána nič**, mobil nedostupný a syn sa viac nehlásil. Keď som už takmer ani nežila, nakoniec sa ozval, bolo už okolo pol deviatej ráno. Cez deň sa zúčastnil posledného Anjel Pána s Benediktom XVI. a **dostal v nedeľu pápežské požehnanie** na námestí sv. Petra vo Vatikáne.

Tak sa nádejam, že Pán mohol strach, bolesť a utrpenie, čo som prežívala v tú noc použiť vo svojej nádhernej tapisérii, ktorú tká a jej vzor pozná len On. Nám sa takéto veci zdajú zlé, nezvládnuteľné a zbytočné. Ja takéto veci nechcem pre-

žívať. A predsa ma také veci neobchádzajú.

A tiež sa nádejam, že my, Slováci, predsa len máme a budeme mať zvláštne poslanie v Európe 3. tisícročia. Je náhoda, že vyše 2000 Slovákov bolo na národnej púti v Ríme pri odchode Benedikta XVI.? Je náhoda, že národnej púte sa zúčastnil dokonca aj slovenský prezident? *Tie náhody sú nitky, ktoré náš Pán votkáva do obrazu, na ktorý sa pozerá a ktorý má dôkladne a s veľkou láskou dopredu premyslený.*

A tak o František, ak Vy chcete písať o pekných veciach, ja musím písať o veciach, ktoré ma boľia a o utrpeniach, ktoré Ježiš snáď vidí ako pekné. Ja však zatiaľ nie. Ale dôverujem mu.

Slávka

Mystérium – tajomstvo Veľkej noci je okrem iného aj v odvalenom kameni, ktorý symbolizuje Kristovo zmŕtvychvstanie na Veľkonočnú nedeľu. Kristus zomrel za naše hriechy a odvaleným kameňom a prázdny hrobom nám dal nový život. Oblatúra nám pomáha ovládnuť kameň a vyjsť s Kristom z vlastného hrobu. Pomáha nám pochopiť a rozhodnúť sa...

Janko, oblát

Z vašich listov: Nový pokoj

Pod slovami **pokoj a ticho** si každý z nás môže predstaviť niečo iné. Niekomu sa vybaví chvíľu, keď sú už deti uložené v posteli a po dome sa rozhostí kľud, inému zas moment, kedy po rušnom dni v práci vypne navel'a PC a zavrie dvere kancelárie.

Pre človeka veriaceho pokoj a ticho nadobúdajú zvláštnu pridanú hodnotu. Je to pre neho požehnaný čas. Čas, v ktorom sa môže úplne ponoriť do modlitby a posilniť sa tak v Pánovej prítomnosti. A presne niečo také sme hľadali aj my, keď sme sa rozhodli stráviť niektorý z pôstnych víkendov v benediktínskom kláštore v Sapore.

Na jednej strane radosť, na druhej obava z doposiaľ nepoznaného. Už od príchodu na vlakovú stanicu jedno prekvapenie striedalo druhé. Pre zlé počasie **meškajúci vlak** a následne **ujdený autobus**. Víkend „odštartoval“ trochu inak ako sme si to predstavovali. Po otvorení dvier kláštora nemilé prekvapenia vystriedali tie príjemné, v podobe **hlbokých zážitkov**. Všetko to začalo večernými večerami. Na prvý pohľad by sa mohlo zdať, že ako laici si z toho nedokážeme veľa odniesť, keďže je to v latinčine, jazyku, ktorý je pre mnohých neznámy. Opak bol pravdou. **Stačí zavrieť oči, spolu s mníchmi sa ponoriť do rozjímania a zrazu je z toho niečo viac ako ste čakali**. Veľkým zážitkom pre nás bol tiež nasledujúci deň. Na sobotu toho víkendu pripadlo **druhé pokračovanie**

cyklu o postavách viery. Zvlášť na nás zanechala dojem prednáška o francúzskej hrdinke, Jane z Arku. Na nej sme sa mohli lepšie oboznámiť s náboženským rozmerom jej života, bez chápania ktorého, ako nám bolo povedané, nie je možné utvoriť si komplexný obraz o tejto svätici. **Prekvapilo nás tiež množstvo mladých ľudí, ktorí využili ponúkanú šancu** dozvedieť sa niečo viac o Jóbovi, sv. Alfonzovi Maria de Liguorim alebo o už spomínanej Jane z Arku.

Po tomto rušnejšom dni sme si **mysleli, že vrchol nášho pobytu už máme za sebou**, no prežitie modlitieb ráno o tretej spolu s mníchmi nás presvedčilo o opak. S dobrým pocitom, že ste premohli samých seba a prinútili ste sa vstať, kľáčite na kolenách a neviete či máte Pánovi skôr ďakovať, že tam môžete byť a prežívať tie chvíľe alebo ho prosiť, aby ste sa tam ešte aspoň raz mohli vrátiť.

Vrátiť na miesto, kde v pokoji a tichu môžete počúvať odpovede na mnohé otázky, ktoré vás trápia, víria hlavou a súčasne čerpať silu pre chvíľu, keď zrazu máte pocit, že po bezstarostnom študentskom období sa v tom reálnom živote začínate akosi strácať. **Duchovne posilnené** sme sa z čarovného pokoja a ticha pobrali nazad **čelit' realite všedného dňa**.

A to sme nepísali o prekrásnej snehom zasypanej prírode, ktorá bola všade, kde oko pozrelo hneď po vyjdení z dverí kláštora.

Ad'a a Aňa

Pozývame vás

na cyklus prednášok

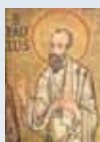
Postavy viery

29. jún 2013

Začiatok programu: **9.30** hod.

Postavy viery:

sv. Pavol (*doc. František Trstenský*)
sv. Cyril a Metod (*Mons. Cyril Vasil' sj*)
sv. Ján Klimak (*vdp. Branislav Dado*)

26. október 2013

Začiatok programu: **10.00** hod.

Postavy viery:

Panna Mária (*s. Fides Strenková cj*)
sv. John H. Newman (*vdp. Ján Dolný*)
bl. Columba Marmion
(*Jozef Brodňanský OSB*)

Stretnutia sú určené pre každého, kto sa chce posilniť vo viere. Vstup je voľný. Program stretnutí končí modlitbou vešpier o 17.00 hod. Pre všetkých účastníkov bude pripravené občerstvenie.

Pozvánka

Brána k nám je takmer stále otvorená. Osobitne vás pozývame do nášho kláštora z príležitosti nadchádzajúcich slávností:

24. mája.... 3. výročie posvätenia chrámu
11. júla Slávnosť sv. Benedikta
6. augusta.....Sviatok Premenenia Pána

Svätá omša v týchto troch sviatočných dňoch bude vždy o 11.hodine. Po slávení Eucharistie bude pre všetkých prítomných pripravené malé občerstvenie.

SÚŤAŽ

1. Vymenujte troch patrónov Európy.
2. Kde sú uložené ostatky sv. Cyrila?
3. Kto je autor zbierky „Básne z väzenia“?
Listom odpovedajte najneskôr do 15. 5. 2013. Výzrebovanie výhercov bude na slávnosť Ducha Svätého.

1.cena – benediktínsky kríž
2.cena – ikona Matky Božej
3.cena – tričko AbvvoB

PROSBA

Postavili sme včelín.
Poskytneme „trvalý pobyt“
včele medonosnej.

Zrozumiteľnejšie povedané:
Máme záujem o včely.

Obraciame sa s prosbou na tých, ktorí nám v tom môžu pomôcť.

Bližšie informácie: **0910 655 737.**

Infoservis

Boboslužby počas Veľkonočných sviatkov

Pozývame vás na liturgické slávenia v našom kostole, ktoré sa budú konať v nasledujúcich časoch:

Zelený štvrtok

Svätá omša Pánovej večere 18.00
Kompletórium 20.00

Veľký piatok

Temné hodinky.....5.30
Križová cesta 12.00
Modlitba cez deň..... 12.45
Liturgia smrti a umučenia Pána 15.00
Kompletórium 20.00

Po Veľkopiatočnej liturgii bude v našom kláštornom kostole možnosť adorácie Najsvätejšej sviatosti až do Veľkonočnej vigílie.

Biela sobota

Temné hodinky.....5.30
Modlitba cez deň..... 12.45
Vešpery.....18.00
Po Vešperách bude ukončená Eucharistická adorácia.
Veľkonočná vigília19.00

Po Vigílii bude spoločné agapé.

Veľkonočná nedeľa

Ranné chvály.....7.00
Modlitba cez deň..... 9.00
Slávnostná svätá omša 11.00
Slávnostné vešpery18.00
Kompletórium 20.00

Veľkonočný pondelok

Posvätné čítanie.....5.30
Ranné chvály.....7.00
Modlitba cez deň..... 9.00
Svätá omša..... 11.00
Vešpery.....18.00
Kompletórium 20.00

2 %

Aj v tomto roku vás prosíme o 2% z vašich daní pre občianske združenie kvet AbvvoB. Pomôžte nám týmto spôsobom zabezpečiť vydávanie tohto občasníka. Už vopred vám ďakujeme.

Údaje o prijímateľovi

Názov združenia:

Občianske združenie kvet AbvvoB

Sídlo: **Sampor 50, 962 31 Sliač**

Právna forma: **Občianske združenie**

Identifikačné číslo: **45024979**

Kontakty na nás

Adresa: **Kláštor Premenenia Pána,
Sampor 50, 962 31 Sliač**

Tel. č.: **0915 800 124, 0903 982 470.**

E-mail: **benediktini@benediktini.sk**

Číslo účtu: **4008561679/7500**

Internet: **www.benediktini.sk**

Estote benedicti, č. 8, 31. 3. 2013.

Občasník priaznivcov a podporovateľov benediktínskeho mníšstva na Slovensku.

Redakcia: o. František Štrba OSB. Grafická úprava: br. Michal Mária Kukuča OSB.

Ilustrácia na prvej strane obálky: Sestry karmelitánky z Detvy.

Ilustrácia na zadnej strane obálky: Františka Bohdalová.

Nepredajné.

VZKRIESENIE

Buď Bohu chvála!

Kristus, Syn Boží,
ukrižovaný, vzkriesený Kráľ,
za svoje ovečky život dal.

Za celé ľudstvo svoj život ustavične dáva.
Ukrižovania dráma na obetných stoloch
denne zázračne ústi
do veľkonočného rána.
Aleluja! Buď Bohu chvála!

V prebodnutom srdci

celý svet horí,

všetka zloba sveta

žeravá tajomná pirueta,

všetky čierne smútky

zradených mužov, žien,

horké slzy oklamaných diev,

srdcervúci plač nenarodených detí,

krkavčími matkami odsúdených k smrti.

Baránok veľkonočný žiari,

čo za nás život dal,

od večnosti milujúci Kráľ.

Dal Cirkvi Ducha Svätého a pokoj duši

V hodine, v ktorej z mŕtvych vstal.

Z nenávisťi a zloby do slnka lásky vstáva,
kto pokušeniu klaňať sa modlám odoláva,

kto otvára dušu svetelným lúčom zhora,
v ktorom všetky hriechy na popol zhoria,

kto otvára pramene, v ktorých laň lásky pije,
kto hľadá a vytvára rajske melódie,

kto milovať vie i nepriateľa,

i keď mu od bôľu duša zmiera,

blížneho škvrny na posmech neodkryje,

zo smrti vstáva, so Zmŕtvychvstalým žije.

Kríž nesený s trpiacim Kristom,

rana, ktorú nám život dáva,

žeravá stigma v duši človeka,

odveká ľudská dráma,

zúfalý výkrik v prázdnote bytia,

krik topiaceho sa v mori vlnobitia

mení sa v zázrak vykúpenia.

Z tmy hrobu nový život vstáva

na slnku veľkonočného rána.

Aleluja! Buď Bohu chvála!